

Prenumerata miesięczna:
Bez odnośnika 4.— zł.
Z odnośnikiem 4.50
Z przes. poczt. 4.50
Z zagranicą... 8.—
Cena numeru:
20 groszy
Adres Redakcji:
ul. Wielopole L. 1.
Telefon Nr 3542 i 4450.
Adres Admin. stracji:
ul. Wielopole L. 1.
Telefon Nr 1572, 3542 i 1198.
Nr. czeku PKO. 400.402.

Nowa Reformacja

wychodzi codziennie o godzinie 2 po południu

Geny ogłoszeń
za 1 wiersz milimetry:
Zwykłe 15 gr.
Nadesłane 35
Po kronice 45
Na l-szej stronie 50
Drobne od słowa 7
Układ tabelaryczny
o 50% droższy.
Załączniki wedle umowy.
Wyłączne zastępstwo
na zachodnią Europę
M. DUKES, Następca
WIENIEN. — Wollzeile 16.

Wielka Sławja.

Kraków, 30 sierpnia.

Od jakiegoś czasu z Bałkanów idą uporeczywie wiadomości, które dziś dementowane, jutro potwierdzone są przez nowe wiadomości, że między Belgradem a Sofją toczą się ciche, ale energiczne rokowania o — unję państwową. Ile na tem jest prawdy, trudno stwierdzić, ale że jakiś ogień żarzy się pod tym dymem, to nie ulega wątpliwości.

Serbja i Bułgaria od czasu wyzwolenia się swego z pod jarzma tureckiego nie mogły się ze sobą pogodzić. Przyczyna była Macedonja, której ani podzielić między siebie ani przyznać jedną drugiej nie mogły.

Walka o Macedonję kosztowała oba słowiańskie państwa na Bałkanach bardzo wiele. Przedewszystkiem stawiła je w zależności od możnych protektorów, którzy za cenę udzielanego łaskawie swego protektoratu kazali sobie płacić drogo, degradując swoje pupilki do rzędu ślepych narzędzi własnej polityki imperjalistycznej i zaborezej. Bułgaria całe dziesiątki lat jęczała pod takim protektoratem Rosji, Serbja wiała się, kureczyła i chorzała pod opieką Austrii.

Petersburg i Wiedeń przywykli były od lat posługiwać się temi orędowaniami przez siebie państewkami niby maczugami, któremi wywijają przeciw sobie we własnej zaciętej walce o stanowisko na Bałkanach i we wschodnim basenie morza Śródziemnego. Przez długie lata zmagania się te uchodziły wielkim i możnym zapaśnikom na sucho. Tem bardziej za to cierpiały oboje — maczugami...

Spór o Macedonję sprawił, że Bułgaria i Serbja nawet wygrawszy wspólnym wysiłkiem wojnę z Turcją w roku 1912, natychmiast, jeszcze w toku tej wojny popadły w stary swój antagonizm, wskutek którego także podczas wojny światowej znalazły się w dwóch przeciwległych obozach.

Bułgaria nie miała szczęścia. Wysłała z wojny pozbawiona wszystkich prawie owoców swej polityki i swych zwycięstw za ostatnich lat czterdzieści. Ser-

bja natomiast ziściła swoje marzenia narodowe w mierze najszerszej.

Bułgaria, otoczona na Bałkanach wezorstwami nieprzyjaciółmi, czuje się samotną i opuszczoną. Powrót pod opiekę rosyjską okazał się niemożliwym, ponieważ czerwona Moskwa pojęła tę opiekę przedewszystkiem jako sposobność do utworzenia z Bułgarij jeszcze jednego państwa sowieckiego, czego chłopci bułgarscy weale nie pragną.

Ale także i Serbji, jakkolwiek tak bardzo zwycięskiej i tak możnej, jak Francja, posiadającej sojuszników, życie po różach nie biegnie. Poprzez morze Adriatyckie sąsiaduje ona z nową potęgą włoską, która zarówno w treści swej, jak w formie, musi być bardzo niepokojącą. Pięćset tysięcy młodych Włochów rokrocznie powiększa masę narodową królestwa włoskiego. Masa ta rosnąc w tem tempie, prędzej czy później musi wylać się poza ciasne brzoża dwóch mórz, które ją od wschodu i zachodu otaczają. A już według praw nie politycznych, lecz fizycznych, wylewać się będzie przedewszystkiem w kierunku mniejszego oporu, więc ku wschodowi, na Bałkany, zatem przedewszystkiem na dzisiejszą Jugosławję. Faszyzm zaś jest formą dla gwałtownej ekspansji najsposobniejszą. Przedstawia on też największe niebezpieczeństwo nagłego zerwania tych wiatłych nitek układów i traktatów międzynarodowych i statutów Ligi, któremi współczesna mądrość polityczna pragnie utrwalać pokój na zasadzie istniejących stosunków sił. Odbywająca się właśnie energiczna penetracja włoska Albanii jest wstępem do tej wielkiej ekspansji włoskiej na Bałkany i już w tem początkowym stadium rodzi ciągle i to niebezpieczne konflikty między Rzymem a Belgradem. O ileż groźniej ukształtują się te stosunki, kiedy inżynierowie włoscy wybudują już te czterdzieści tysięcy kilometrów dróg albańskich, które rozpoczęli, kiedy sztabowcy włoscy dokonają organizacji armii albańskiej i przeistoczą całą Albanję w wielki przyczółek mostowy dla koncentracji silnej armii włoskiej, która pewnego dnia o-

trzyma rozkaz rozpoczęcia operacyi w kierunku n. p. Skoplje, czy Iskibu...

Nie też dziwnego, że osamotniona Bułgaria i tak silnie zagrożona Jugosławja zaczynają myśleć o zbliżeniu się i zjednoczeniu dla tem skuteczniejszej wzajemnej obrony. Król Jugosławji, Aleksander, jest człowiekiem zręcznym i wszystko wskazuje na to, że posiada talent polityczny, takt i wytrwałość swego ojca. Nie ulega wątpliwości, że podjęcie idei tego zbliżenia się do Bułgarij, jeżeli nawet nie wyszło od niego, w nim znajduje najsilniejsze oparcie. Wysłanie do Sofji w charakterze posła jugosłowiańskiego p. Nosieca, prononowanego zwolennika tej idei, wysłanie mu do pomocy jako przedstawiciela Skupczyny starego parlamentarzysty z czasów austriackich jeszcze dobrze znanego dra Koroseca, wreszcie wizyta bułgarskiego króla Borysa w Belgradzie i długa jego sam na sam z królem Aleksandrem rozmowa — oto jedna grupa zjawisk i faktów, które dowodzą, że między dwoma państwami słowiańskimi na Bałkanach coś się istotnie przygotowuje. Rozszerzane dokoła tych faktów pogłoski niewątpliwie wyprzedzają rzeczy dokonane się mające, ale niemniej trafnie wskazuje kierunek ich rozwoju w dalszej czy bliższej przyszłości. Jeżeli więc słynny Radiecz rozpoczyna wieści o postanowionej już rzekomo abdykacji króla Borysa, aby umożliwić unję personalną Jugosławji z Bułgariją, to wprawdzie ani jeden szczegół tej wieści nie odpowiada prawdzie, nie mniej ona sama w znacznym zakresie zgodna jest z rzeczywistością.

Gdy faktor w Kolomyji chciał namówić bogatego kupeca żydowskiego do jakiegoś interesu i w tym celu opowiedział mu bardzo zawiłą historję o dziedzicze, nauczycielu i młynie w Myszyńcu, to wielki kupiec spokojnie wysłuchawszy opowieści, poglądził brodę i w te słowa odpowiedział: Nie jest prawdą, aby w Myszyńcu umarł dziedzic i aby wdowa po nim chciała wychodzić za nauczyciela i dlatego zamierzała sprzedawać młyn, nie jest prawdą, aby w Myszyńcu był nauczyciel, bo tam jest nauczycielka, która właśnie umarła, nie prawdą jest wkońcu, aby tam był młyn, bo go tam nikt nigdy nie stawił, ale mimo to

wszystko, my — możemy mówić o interesie...

Podobnie ma się rzecz bardzo często z pogłoskami politycznymi. W każdym odrębnym szczególe mogą one być fałszywe, a mimo to odpowiadać pewnej zasadniczej prawdzie. Taką jest między innymi przytoczona wyżej plotka puszczana przez starego i mało zrównoważonego Radieca.

Zresztą nie brak także innych. Oto niedawno organ bułgarskiego ministra spraw zagranicznych Burowa sofijski „Mir“ wystąpił z sensacyjnym artykułem, rozwijającym projekt budowy wielkiej federacyi bałkańsko-słowiańskiej, do której weszłoby aż dziewięć oddzielnych i równoprawnych państw a mianowicie: Bułgaria, Serbja, Chorwacja, Słowenja, Dalmacja, Bośnia, Heregowina, Czarnogóra i Macedonja. Tych dziewięć krajów słowiańskich na Bałkanach utworzyłoby rodzaj Stanów Zjednoczonych z jednym rządem centralnym dla polityki zagranicznej, wojska, komunikacyi i skarbu.

Plan bułgarski sympatycznego echa w Belgradzie nie znalazł. Serbja nie chce dać sobie wydrzeć zdobyciego prymatu wśród swoich pobratymców słowiańskich i weale nie myśli zadowolnić się jedną dziesiątą wpływu i znaczenia, gdy już posiada, co najmniej siedm takich dziesiątych. Natomiast w Belgradzie z wielką sympatją mówią o zwyczajnym dualizmie bułgarsko-jugosłowiańskim, co znowu budzi zastrzeżenia w Sofji, gdzie boją się nie bez słusności, że dualizm ten byłby prostym wejściem niezawisłości i wielkiej Bułgarij do królestwa S. H. S. na prawach jednej z jego mniej lub więcej autonomicznych prowincyj.

Tak więc zarówno jawna jak taina dyskusja na temat „Wielkiej Sławji“ — bo tak miałyby się nazywać ten nowy twór serbsko-bułgarski, znajduje się dopiero w stadium początkowym, w którym obie strony znajdują się jeszcze na przeciwległych biegunach. Ale dyskusja ta zaczęła się już i trwa. I to jest najbardziej znamienne i doniosłe. O tempie jej rozstrzygną wypadki. (s-i).

Pamiętajcie o T. S. L.

MIECZYSLAW SMOLARSKI

KŁOPOTY PANA HAMILTONA.

Powieść z roku 2500.

(Ciąg dalszy).

— Dość mam tej roli motyla na szpilce! — wrzasnął Hamilton. — Będę śmiać się, ile mi się podoba. Będę śmiać się, póki nie doprowadzę was wszystkich do rozpacz. Milcz dworska kukła, gdyż przemawiasz do szambelana! Będę trząść się z zadowolenia, by zadrzeć was, tyrani i gwałcicieli, do pięciu tysięcy zbiorników benzynowych.

Wrażenie tych mocnych słów było niespodziewane. Drzwi rozchyliły się nagle i ukazała się w nim żółta głowa prezydenta.

— Dobrze, dobrze, mój synku! Pozwoliłem sobie trochę podstuliwać, by wiedzieć, co śmiech twój znaczy? Będzie on teraz lepiej działać na mnie od objawów twej prawdziwej wściekłości. Dowiedzenia, mój synku! Na wszelki wypadek przed kolacją każę ci do pokoju wpuścić trochę gazu, pobudzającego do irytacyi. Z góry wiedziałem, iż ty jeden wybawisz mnie z choroby.

Żółta głowa cofnęła się, pozostawiając przed sobą tylko ryk wielkiej radości, a Hamilton niezadowolony z siebie, posłyszał na dobitkę słowa marszałka.

— Wracaj pan do siebie i do książek filozoficznych. Jutro zawiadomimy twoją żonę, iż porzuciłeś ją, znęcony dostojenstwami. Poszu-

kiwała cię u nas już z jej polecenia policja, ale zatrzymaliśmy ją na świętym naszym progu. Nadmieniam, iż w pokoju swym znajdziesz tapicera, który zmieni w nim meble na inne, bardziej wygodne i bardziej dostosowane do twojego długotrwałego pobytu. Służba! wyprowadź pana szambelana!

W pokoju swym młodzieniec istotnie zastał tapicera. Nie zwrócił nań bacniejszej uwagi, gdyż ów maistrował coś przy jednym ze sprzętów. Gdy jednak pozostali sami i nieznanomy podniósł głowę, nie mógł powstrzymać okrzyku zdumienia.

— Outremer! do licha! Co pan tu robisz? Pomagasz pan moim przesładowcom! Wiedziałem, że posiadasz czarny charakter.

— Właż pan w kanapę! — zabrzmiał zdenerwowany głos. — Przygotowałem tam panu posłanie wygodne. Właż pan natychmiast, jeśli chcesz jeszcze zobaczyć swoją żonę.

Hamilton, jako człowiek wrażliwy, poddał się sugestji głosu. Zamknął oczy i rzucił się w jakąś ciemną czeluzę pod podniesionem wiekiem, które natychmiast zatrzasnęło się nad nim. Nastąpiła długa chwila spokoju i milczenia. Potem sprzęt zakotyłał się, poruszył, wywedrował, zapewne w świat szeroki.

XXX.

W chwili, gdy wieko podniosło się znowu, Hamilton kilku zręcznymi ruchami wydobył się na wierzch i z całą przyjemnością wchłoniął w siebie świeże powietrze, które dopłył przez szparę w kanapie, wywiercone między sprzętami, nie był zupełnie dostateczny.

Miał uczucie człowieka, wychodzącego z kopalni, zajmującej się eksploatacją pokładów

starego wlosia, przesiąkniętego naftaliną. Raził go blask, przymknął oczy, lecz po to tylko, by znowu otworzyć je i zauważyć, że podążył wraz ze sporym ładunkiem mebli na toczącym się szybko samochodzie ciężarowym.

Naprzeciw niego na wytartym fotelu siedział Outremer, dziwnie zamyślony, okrągły jak zawsze, ale bardziej jeszcze tajemniczy.

Człowieczek spoglądał na rojną i ludną ulicę, a ręką wskazał mężowi Hatme kilkunastu ludzi, podążających na motocyklach tuż za samochodem.

— Niepokoi mnie to towarzystwo — rzekł. Widzę je za sobą od samej chwili wyjazdu. Zdawało się, iż w tej chwili dopiero spojrział na więźnia, którego uwolnił.

— Oblażł pan cały kłakami — rzekł. — Mam nadzieję jednak, iż leżał pan wygodnie? Hamilton wyciągnął serdecznie rękę:

— Dziękuję panu i przepraszam za brak ufnosci, jaki mi okazałem. Miałem jednak powody do podejrzenia pana o zdradę, jak najbardziej ohydna. Odzwyczailem się od wiary w ludzką życzliwość, a nabrałem przekonania, iż nie jest pan tym, za kogo się podaje.

— Później młodzieńcze, pomówimy o tem, gdy czas i pora będzie bardziej swobodna. Narazie miejmy się na baczności, by ująć niebezpieczeństwu, które nas ściga. Proszę mi wierzyć jednak, iż oswobodzenie pana było najpiękniejszą chwilą w mem życiu. Pragnąłbym, by jakiś malarz ją uwiecznił. Nagrodę jednak znalazłem już w tem, iż mogłem być użyteczny panu, którego podziwiam i cudownej pani Hatme, w której niemal się Kocham, nie zapominając o właściwym temu uczuciu szacunku.

— Zdumiewa mnie, jak panu udało się dotrzeć do pałacu?

Outremer zarumieniał się:

— Miałem wyrobione w nim oddawna stosunki. Oczywiście tylko u osób wyższych, nie u prostackiego odzwiernego. Wystąpiłem w roli tapicera, który proponuje na sprzedaż staroświeckie meble, a za drogie pieniądze nabywa bezwartościowe graty. Dignytną ten i ów spodziewali się na tym interesie coś zarobić.

— Mów mi jednak o Hatmie! — gorączkowo wstał młodzieniec. — Jak zniosła gwałtowne rozstanie się z mną? Podobno szukała pomocy u policji?

— Zachwycającą rzeczą jest, jak żona pana kochał. Nie śpi, nie jada, tęskni za panem i marzy, by go wreszcie uściskać. Jakże przeżywa mnie jej widok! Straciła do mnie swe uprzedzenia, gdy zwierzyłem jej się ze swego planu. Powiedziała mi nawet: Boże cię prowadź, przyjacielu!

Outremer miał lzy w oczach.

W tej chwili na jednym z foteli poruszyło się coś i warknęło przeraźliwie.

— To mój pies — rzekł człowieczek. — Nazywa się Nero. — Dzięki niemu wcześniej jeszcze, nim pan dał sam znać telefonem, wyśledziłem miejsce pańskiego pobytu.

Pies, którego warknięcie wywołane było widocznie tylko złowróżbnymi snami, przeciągnął się, ziewnął, poczem zeskokczył, by powitać Hamiltona.

— Gdzie pan kupił to szlachetne zwierzę? — spytał się łaskawie młodzieniec, głaszcząc sierść karłowatego brytana.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Narada w Druskienikach w sprawie zwołania Sejmu.

Warszawa, 30 sierpnia (AW). W dniach najbliższych wyjeżdża do Druskienik wiceminister Bartel dla porozumienia się z premierem w sprawie zwołania nadzwyczajnej sesji sejmowej. Rozmowa ta nastąpi przed konferencją, jaka w tej sprawie odbyć się ma między prezydentem a premierem.

Z wczorajszej Rady ministrów

Siedm i pół miliona na zwalczanie bezrobocia na G. Śląsku. — Wydział aprowizacji.

Warszawa, 30 sierpnia (PAT). Wczoraj odbyło się posiedzenie Rady ministrów. Na posiedzeniu tem ustalono m. in. rysunek orła, przewidziany w projekcie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o godłach i barwach państwowych oraz o odznakach, chorągwiach i pieczęciach. Poza tem Rada ministrów uchwaliła udział Polski w fundacji Maison de Chimie imienia Bartheleota w Paryżu. Uchwalono również projekt rozporządzenia określającego formę zasiłków przewidzianych dla rodzin osób, które powołane zostały na ćwiczenia wojskowe. Dalej Rada ministrów przyjęła projekt ustawy w sprawie ratyfikacji traktatu handlowego i nawigacyjnego pomiędzy Polską a Estonją, podpisanego w Tallinie 19 lutego br. oraz projekt ustawy w sprawie ratyfikacji konwencji pomiędzy Polską a Niemcami o administrację odcinka rzeki Noteci i Głdy stanowiącego granicę, jak również o żegludze na tych odcinkach. Następnie uchwalony został projekt rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o państwowym instytucie eksportowym, który podlegać będzie ministrowi przemysłu i handlu. Rada ministrów przyjęła poza to wiadomości podjętą przez miasto Poznań inicjatywę zorganizowania w r. 1929 powszechnej wystawy krajowej w Poznaniu. Powzięto również uchwałę w sprawie wstawienia odpowiednich kredytów dodatkowych na rok 1927-28 przeznaczonych na koszty, związane z budową nowej fabryki związków azotowych w Tarnowie. Uchwalono dalej projekt rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o regulacji i utrzymaniu wód spławnych, oraz projekt rozporządzenia Prezydenta w sprawie ochrony pracy, jak również projekt rozporządzenia o emigracji. — W końcu Rada ministrów powzięła uchwałę w sprawie dalszego prowadzenia akcji załagodzenia bezrobocia przez prowadzenie szeregu robót budowlanych.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 30 sierpnia. Z wyznaczonych przez wczorajszą Radę ministrów 7 i pół mil.

złotych na zwalczanie bezrobocia na Górnym Śląsku zostało przydzielone do dyspozycji ministra robót publicznych 2,300.000 zł. na budowę domów robotniczych w Katowicach, Załężu i Mysłowicach. Reszta oddana została do dyspozycji ministra pracy.

Wyznaczenie tak wysokiej stosunkowo kwoty przypisać należy okoliczności, że liczba bezrobotnych na Górnym Śląsku stanowi 47 proc. wszystkich bezrobotnych w Polsce. Nadto na wyznaczenie tej kwoty wpłynęła i ta okoliczność, że stara ziemia Piastowska przyłączona do Rzeczypospolitej, zasługuje na szczególną opiekę władz centralnych.

Utworzony przez wczorajszą uchwałę Rady ministrów Wydział aprowizacji ministerstwa spraw wewnętrznych, nie będzie podlegał żadnemu departamentowi, lecz będzie stanowił samodzielną jednostkę administracyjną, podlegającą wprost wiceministrowi spraw wewnętrznych. Do zakresu władzy Wydziału należeć będzie: 1) staranie o zaopatrzenie ludności w żywność i artykuły pierwszej potrzeby. 2) zwalczanie lichwy. 3) nadzór nad gospodarką aprowizacyjną zarządów komunalnych.

Nowy typ orła państwowego.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 30 sierpnia. Zgodnie z rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z czerwca br. o godłach i barwach państwowych, oraz o odznakach, chorągwiach i pieczęciach, Rada ministrów uchwaliła na posiedzeniu wczorajszym jednolity typ godła państwowego, wybrany wśród czterystu kilkudziesięciu nadesłanych wzorów.

Nowy typ orła państwowego zastąpi dawny, ustanowiony prawniczo i uchwalony przez Sejm ustawodawczy. Zarządzenie wprowadzenia zatwierdzonego projektu nowego orła państwowego, ukaże się w takim terminie, że z nowym rokiem wszystkie urzędy państwowe będą już zaopatrzone w nowe godła.

Alarm niemiecki

z powodu polskich cel maksymalnych.

Berlin, 30 sierpnia (PAT). Prasa tutejsza podaje obszernie informacje o ogłoszonej polskiej taryfie maksymalnej. „Vossische Ztg.“ podaje komentarz, w którym oświadcza, że ostrzeżenia niemieckie przeciw wprowadzeniu cel maksymalnych w chwili obecnej, gdy mogą one być uważane za wywieranie presji na polskoniemieckie rokowania handlowe (?), pozostały bez skutku. Polska rada ministrów będzie musiała zająć się teraz sprawą, w jaki sposób później uzasadnić wprowadzenie cel wobec swego głównego kontrahenta Niemiec w rokowaniach celnych. Dziennik podkreśla jednak, że w polskich kołach politycznych, a nawet w kołach socjalistycznych, ostatnie zarządzenie jest uważane za posunięcie antyniemieckie. Zwolennicy polskiej polityki ochrony celnej żądali nie cel maksymalnych, ale więcej, bo polskiej waloryzacji cel w słońce. Jeszcze ostrzej występuje „Berliner Tageblatt“ oświadczać, że nowa polska taryfa autonomiczna, podwyższająca stawki taryfowe oraz zapowiedź

ich wprowadzenia w krótkim czasie jest otwartem zarządzeniem bojowym przeciw Niemcom. Dziennik wyraża powątpiewanie, czy będzie mogło dojść do zawarcia polsko-niemieckiego traktatu handlowego w cztero-miesięcznym terminie, który sobie Polska obecnie samowolnie wyznaczyła. Polska taryfa celna może stworzyć nową sytuację, którą będą musiały się zająć w najbliższym czasie odpowiednie resorty rządu niemieckiego, to jest ministerstwo gospodarki i rolnictwa, oraz urząd spraw zagranicznych. „Vorwärts“ twierdzi, że polskie cła maksymalne były oczekiwane od trzech lat, to też nie są teraz żadną niespodzianką. Dziennik zaznacza, że odpowiednie zarządzenie nie idzie tak daleko, jak tego domagały się związki przemysłowców.

(Niemcy posiadają od dawna maksymalne cła autonomiczne jako przedmiot targu przy ewentualnych rokowaniach o traktat handlowy z jakąkolwiek stroną. Nasze cła autonomiczne mają charakter obronny. N. R.).

Program Niemiec na bieżącą sesję Ligi Narodów.

Berlin, 30 sierpnia. (PAT) Dzienniki tutejsze ogłaszają półurzędowy komunikat, charakterystyczny stanowisko rządu niemieckiego wobec spraw, które mają być rozważane podczas wrześniowej sesji Rady Ligi Narodów. Koła niemieckie liczą się z tem, że na posiedzeniach plenarnych Ligi Narodów rozważane będą przede wszystkim dwie główne sprawy, a mianowicie: sprawa międzynarodowej konferencji gospodarczej i urzeczywistnienie jej zleceń, oraz sprawa rozbrojenia. Minister Stresemann ma wygłosić w sprawie rozbrojenia obszernie, zapowiedziane już przez niego przemówienie, precyzujące i rozwijające stanowisko Niemiec w tej kwestii.

Poza oficjalnymi obradami Rady Ligi Narodów, podczas zbliżającej się sesji, podobnie jak i podczas poprzedniej sesji, odbywać się będą konferencje pomiędzy przedstawicielami rządu niemieckiego a przedstawicielami mocarstw lokarneńskich i innych. W rozmowie ministra Stresemanna z ministrami spraw zagranicznych państw lokarneńskich główną rolę — jak zapowiada komunikat — odgrywać będzie sprawa redukcji wojsk okupacyjnych, oraz dalszego prowadzenia polityki lokarneńskiej. Komunikat podkreśla przytem, że Briand publicznie ma wyjaśnić swoje stanowisko polityki lokarneńskiej i redukcji wojsk okupacyjnych jeszcze przed zakończeniem się kongresu unji międzyparlamentarnej. Aczkolwiek obecna uchwała, powzięta przez Francję i Anglię w sprawie redukcji, nie zadawalnia całko-

wicie miarodajnych kół niemieckich, o ile chodzi o ilość zredukowanych wojsk, to jednak koła traktują sprawę z punktu widzenia zasadniczego i przypisują doniosłe znaczenie faktowi, że zasada prowadzenia nadal polityki lokarneńskiej i wypełnienia przyrzeczeń, danych w Locarno, została przez obecną uchwałę utrzymana. Komunikat stwierdza wreszcie, że w kołach politycznych i miarodajnych Berlina panuje przekonanie, że dycyzji w sprawie całkowitej okupacji Nadrenji nie można się spodziewać wcześniej, aniżeli w przyszłym roku, już choćby z tego powodu, że nikt we Francji nie weźmie na siebie odpowiedzialności za uregulowanie tego wielkiego zagadnienia przed przeprowadzeniem nowych wyborów we Francji. Komunikat wyraża przekonanie, że w tym względzie czas pracuje na rzecz tezy niemieckiej. Zwolennicy utrzymania nadal okupacji Nadrenji są we Francji, zdaniem kół niemieckich, izolowani (?) i można wnosić, że urzędowe koła francuskie podziwiają obecnie pogląd Anglii, że sprawa wschodnia została już całkowicie uregulowana przez traktat lokarneński, który pozwala łagodzić i załatwiać wszelkie spory przy pomocy sądów rozjemczych, a tak zwane Lokarno wschodnie nie jest już teraz konieczne. Rząd Rzeszy uważa sprawę ewakuacji Nadrenji za kwestię, która nie pozwala na żadne targi i świadczona. tembardziej, że projekty wysuwane w Thoiry stały się nieaktualne i nie mogą być przedmiotem dyskusji.

Ingerencja Marsz. Piłsudskiego w sprawie gen. Zagórskiego.

Warszawa, 30 sierpnia (AW) Zbliżony do rządu „Ekspress Poranny“ donosi, że marszałek Piłsudski zażądał szczegółowego sprawozdania o rezultacie dotychczasowych poszukiwań za generałem Zagórskim. Pismo dodaje, że opinia publiczna przyjmie z ulgą wiadomość o ingerencji szefa rządu w tę niezwykłą sprawę.

Wyjazd ppłk. Piłkowskiego do Wilna. „Przeгляд Wieczorny“ donosi: Organa zar-

darmerji i władze sądowno-śledcze prowadzą w dalszym ciągu energiczne śledztwo w sprawie gen. Zagórskiego. Prowadzący śledztwo pułk. zandarmerji, Piłkowsk, wyjechał do Wilna, celem przeprowadzenia na miejscu dochodzeń i przesłuchania wszystkich osób, będących w związku z uwolnieniem gen. Zagórskiego z więzienia.

Do władz śledczych wpłynęły od osób postronnych doniesienia w sprawie gen. Zagórskiego; treść ich trzymana w ścisłej tajemnicy.

Telegramy.

Zatwierdzenie nominacji p. Korsaka na wojewodę kieleckiego.

Warszawa, 30 sierpnia (AW). Na wczorajszej Radzie ministrów zatwierdzona została nominacja wojewody stanisławowskiego p. Korsaka na odprowizowane stanowisko wojewody kieleckiego. Nominacja wojewody stanisławowskiego dokonana będzie jeszcze w ciągu bieżącego tygodnia. Na stanowisko to wysuwane jest jeden ze starostów kresowych.

Bohomolów posłem sowieckim w Warszawie.

Warszawa, 30 sierpnia (AW). Rząd sowiecki zdecydował sprawę powołania następcy posła Wojkwa i zgłosił obecnie rządowi Rzeczypospolitej wniosek udzielenia agremmentu p. Dymitrowi Wasilewiczowi-Bohomolowi, byłemu charge d'affaires w Wiedniu, a następnie pierwszemu sekretarzowi w Londynie. P. Bohomolow nie jest zaangażowany w walkach we wnetrznych partji komunistycznej i ostatnio pracował w komisariacie londyńskim — do spraw zagranicznych w Moskwie. Jak słychać rząd polski nie odmówi mu swego agremmentu.

Nowy poseł rumuński w Warszawie.

Warszawa, 30 sierpnia (AW). Sprawa powierzenia stanowiska posła rumuńskiego w Warszawie panu Davili, byłemu posłowi rumuńskiemu w Hiszpanji, została ostatecznie zdecydowana. Nowy poseł przybywa do Warszawy w pierwszych dniach września. Nominacja na to stanowisko tłumaczy się pewnym odprężeniem sytuacji politycznej w Rumunji, albowiem jest on jednym z czołowych przedstawicieli stronnictwa narodowo-rolniczego, które do niedawna stanowiło najbardziej zdecydowaną opozycję.

Przeszło 10 proc. zbędnych urzędników skarbowych.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 30 sierpnia. Ministerstwo skarbu komunikuje:

Automatyczna redukcja personalu podległego ministerstwu skarbu w rozmiarze zgóry określonym nie jest projektowana. Według opinii inspektorów ministerjalnych i specjalnej komisji, która zbadała dotychczasowy stan rzeczy w poszczególnych Izbach skarbowych ilość pracowników nienadających się do służby i stanowiących jedynie zbędne obciążenie budżetu, przekracza znacznie 10 proc. Dążąc do usprawnienia aparatu skarbowego, ministerstwo skarbu zażądało od prezesów Izb skarbowych złożenia wyczerpujących wniosków, któreby pozwoliły usprawnić działalność urzędów skarbowych.

W obronie prawa autorskiego.

Bezprawne wydanie „Chłopów“ Peymonta. (Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 30 sierpnia. Przed sądem okręgowym w Warszawie rozgrywa się we wtorek sprawa skargi, wniesionej przez żonę Władysława Reymonta, autora „Chłopów“. Skarga wytoczona została przeciw firmie żydowskiej Goldfarb w Warszawie, która wydała bez zgody p. Reymontowej powieść „Chłopi“ w przekładzie żydowskim. Nietylko jednak bez zgody wdowy po Reymoncie załatwiła się z firmą za przekładem powieści, ale ponadto poczyniła cały szereg skrótów, do czego już zupełnie nie była upoważniona. Powieść „Chłopi“ wskutek tego została tak zniekształcona, że nie jest zgodna z oryginałem. Z tej przyczyny domaga się p. Reymontowa ukarania wydawcy. Jedyną firmą, uprawnioną do wydania „Chłopów“ w pełnym przekładzie żydowskim, jest firma „Orient“.

Słowiański raid lotniczy.

Białogród, 30 sierpnia (PAT). Pomimo ulewnej deszczu, na wczorajszych popisach lotników słowiańskich zebrały się w tutejszym aerodromie kilkutyśne tłumy publiczności. Nie obeszło się bez katastrofy. W czasie próbnego opuszczania się na spadochronie, wskutek złego funkcjonowania aparatu spadł i zbił się sierżant Dominik.

Aiera z prochami Sacco i Vanzetti'ego.

(Telegram własny „N. Reformy“).

Nowy Jork, 30 sierpnia. Licznie zebranych zwolenników Sacco i Vanzettiego wczoraj spotkał zawód. Mianowicie urny z prochami obu anarchistów nie przybyły wczoraj do Nowego Jorku. Podobno krematorium nie chciało wydać prochów, ponieważ opłata nie została uiszczona.

Jak słychać, siostra Vanzettiego sprzeciwiła się wystawieniu prochów swego brata w Stanach Zjednoczonych.

Ucieczka Levine'a z Paryża.

(Telegram własny „N. Reformy“).

Paryż, 30 sierpnia. Wczorajsza ucieczka lotnika Levine'a do Anglii jest przedmiotem licznych komentarzy prasy dzisiejszej. Część prasy traktuje sprawę poważnie, inna częściej dowcipkuje na temat „kawału“, jaki Levine urządził Drouhin'owi.

W jakiej tajemnicy Levine przygotował swój odlot z Paryża, tego dowodem jest, że nawet jego sekretarz osobisty nic o tem nie wiedział i dopiero z dzienników poinformował się o odlocie Levine'a. Rozgorzyczeniu swemu sekretarz Levine'a dał wyraz w rozmowie z Drouhin'em, wobec którego skarżył się na niewdzięczność swego pracodawcy.

Po przybyciu do Anglii, Levine oświadczył dziennikarzom, że gotów jest zapłacić karę konwencjonalną, przewidzianą w umowie z Drouhinem.

Katastrofa pociągu ekspresowego.

(Telegram własny „N. Reformy“).

Nowy Jork, 30 sierpnia. Pociąg ekspresowy Chicago—Nowy Jork w dniu wczorajszym tylko jakby cudem uciekł strasznej katastrofie. W odległości około 20 km. od Altony wykołysła się lokomotywa ekspresu i stoczyła się w przepaść z wysokości 60 m. Na szczęście oderwała się ona od drugiej lokomotywy, która

pozostała na torze, zatrzymując cały pociąg. Maszynista pierwszej lokomotywy poniósł śmierć na miejscu, natomiast z pośród pasażerów tylko 6 osób odniosło lżejsze obrażenia wskutek gwałtownego zahamowania pociągu.

Dział giełdowy.

Kraków, 30 sierpnia.

DLA EFEKTÓW I DOLARA TENDENCJA SŁABSZA.

W prywatnych obrotach do chwili rozpoczęcia oficjalnego zebrania na rynku efektów tendencja słabsza przy małym zainteresowaniu i słabych obrotach. Kurs kształtowały się następująco: Jaworzno 19.70—19.80, Zieloniewski 19.40—19.60, Bank Polski 136.5—137.5, Chybie 5.90, Siersza gór. 6, Cegielski 38—39.

Na rynku walut tendencja słabsza dla dolara got., czeki bez zmiany. Podaż znaczniejsza, popyt słaby. W Krakowie dolar got. 8.91—8.91 1/2, czeki bank. 8.94—8.95, w Warszawie dolar got. 8.91—8.91 1/2, czeki 8.93 9/10, we Lwowie got. 8.90 1/2—8.91, czeki 8.94—8.94 1/2,

w Katowicach got. 8.91 1/2—8.92, czeki 8.94 1/2.

Na wszystkich giełdach nastrój słaby przy znacznym zaoferowaniu towaru. Bank Polski płacił bez zmiany, za got. 8.88, za czeki 8.91.

Wiedeń, 30 sierpnia. Giełda Galicyjskie Montan 4.0, Portland 53, Karpaty 30.3, Galicja 100, Schodnica 9.4, Nafta 10.1, Alpine 45.25, Galicyjski Bank Hipoteczny 8, Fanto 8.8, Zieloniewski 15.9.

Zurych, 30 sierpnia. (PAT) Zamknięcie: Paryż 20.33, Londyn 25.21, Nowy Jork 5.185, Belgja 72.175, Włochy 28.19, Hiszpanja 87.325, Holandia 207.75, Berlin 123.40, Wiedeń 73.05, Sztokholm 139.30, Oslo 134.80, Kopenhaga 138.90, Sofja 3.75, Praga 15.37, Warszawa 58.—, Budapeszt 90.75, Białogród 9.13, Ateny 6.80, Konstantynopol 2.575, Bukareszt 3.21, Helsingfors 13.05, Buenos Aires 221,

Listy z Kraju.

(Korespondencja „N. Reformy“.)

Nowy Sącz, 28 sierpnia.

Hamulec inż. Suchanka. — Uregulowanie cen w Krynicy. — Nowy komendant Strzelca. — Adwentowicz na scenie nowosądeckiej. — Stary Sącz dla Przysposobienia Wojskowego. — Koncert.

Skonstruowany hamulec przez inżyniera Henryka Suchanka, byłego dyrektora departamentu minist. komunikacji, a przedtem naczelnika warsztatów głównych w Nowym Sączu, wystawiony będzie w roku bieżącym na Targach Wschodnich. Wynalazek ten stanowi typ skombinowanych hamulców Hardy'ego i Westinga i jako wypróbowany od kilku lat przez władze kolejowe daje gwarancję większego bezpieczeństwa ruchu na kolejach niż dotąd. O ile nam wiadomo, ministerstwo komunikacji zamierza eksploatować wynalazek ten we własnym zarządzie.

Zgodnie z intencją p. min. spr. wewnętrznych gen. Składkowskiego, starosta nowosądecki dr. K. Duch udał się do Krynicy, gdzie wdrożył akcję energiczną w celu uregulowania stosunków zdrowotnych i bezpieczeństwa, oraz kosztów utrzymania w Krynicy.

Komendantem obwodu strzeleckiego mianowany został dyr. Adamczyk, porucznik rezerwy. Obejmuje on ten posterunek po prowizorycznej obsadzie kilkumiesięcznej, spowodowanej ustąpieniem inż. J. Burskiego.

Dnia 26 bm. zjechał do nas teatr warszawski z Adwentowiczem i dał sztukę znakomitą p. t. „Syn Casanova i Jon Juan“. Wspaniała gra tego artysty oraz jego towarzyszy wywarła jak najlepsze wrażenie wśród nielicznej cobywła publicznosci. Charakterystyczną jest frekwencja w stosunku do wieczorów kabaretowych lub pieśni czy tańca, które zazwyczaj gromadzą tłumy widzów.

Na cele przysposobienia wojskowego ofiarowała Rada miasta St. Sącza plac pod budowę i materiał drzewny na strzelnicę.

Znany w Nowym Sączu z występów w roku ubiegłym „chór ukraiński D. Kotki“ w dwudniowych występach dał znowu atrakcję muzycznej publiczności, wykonując cały szereg pieśni. Dyrektorowi chóru należy się pełne uznanie, zwłaszcza, że gros utworów stanowią jego własne kompozycje.

Na pograniczu północno-wschodnim.

Dowódca K. O. P., gen. Minkiewicz w towarzystwie szefa sztabu ppłk. Maruszewskiego dokonał inspekcji części pogranicza sowieckiego (od Krasnego do granicy lotewskiej), oraz lotewskiego i litewskiego.

Z inspekcji tej otrzymała Polska Ag. Prasowa garść informacji, które obrazują wiernie obecne stosunki na Kresach.

W pierwszym rzędzie należy podkreślić wielkie wysiłki władz administracyjnych w kierunku wzmoczenia ruchu budowlanego i naprawy dróg. I rzeczywiście stan tych ostatnich znacznie się poprawił, posunęła się również budowa szosy Lida—Wilno, odbudowano wiele mostów, nawet po wsiach pow. wilejskiego pobrukowano drogi, dotąd w okresie roztopów wiosennych i szarug jesiennych — niedostępne.

Nastrój ludności naogół lojalny, chociaż ślady agitacji litewskiej, idącej z wielu probostw, odczuwa się dość wyraźnie.

Warunki ekonomiczne ludności poprawiają się. Przyczynią się do tego również bardzo dobre urodzaje, szczególnie żyta i zboża jare. Zato na Litwie rolnictwo coraz bardziej upada, słyszy się tam o braku inwentarza i narzędzi; to też coraz częściej obywatele tamtejsi opuszczają ziemię i emigrują do Polski.

Co do służby pogranicznej, to z uznaniem należy podkreślić dobrą postawę i wysoką kulturę naszego żołnierza, mimo braków, w jakich niejednokrotnie się znajduje, szczególnie, jeżeli chodzi o granicę litewsko-lotewską. Należy stwierdzić zle zakwaterowanie straży. Żołnierze mieszczą się w prywatnych budynkach, bądź na podstawie dowolnych umów z ludnością, bądź też na drodze ustawy o zakwaterowaniu. W ten sposób i ludność miejscowa ponosi wielki ciężar.

Dowództwo K. O. P. robi starania, aby w budżecie korpusu na rok przyszły wstawić znaczniejsze sumy na budowę strażnic na pograniczu lotewskim i litewskim.

Kongres prasy narodów romańskich w Bukareszcie.

Prasa rumuńska wyraża wielkie zadowolenie z powodu obrania Bukaresztu za miejsce obrad Kongresu prasy łacińskiej, jaki ma odbyć się w końcu września. Postanowienie to powzięte zostało na ostatniej sesji Kongresu madryckiego. Pisma zapowiadają, że Kongres będzie wielką manifestacją solidarności i braterstwa narodów romańskich.

„Nie powinniśmy zapominać ani na chwilę — pisze z tego powodu dziennik „Aurora“, rumuński organ chłopski — że stanowiąmy oazę łacińską, zagubioną w morzu słowiańskim. O ile w ogólnym bilansie interesów ekonomicznych kraju względy rasowe stoją na drugim planie, o tyle względy kultury nakładają na nas nadewszystko obowiązek podtrzymywania wszelkimi dostępnymi drogami łączności przyjaźni z krajami łacińskimi. Kongres da nam szczęśliwą sposobność wzajemnego po-

znania się, zawiązania bliższych węzłów porozumienia, a nadewszystko sprecyzowania wspólnych interesów, i znalezienia najodpowiedniejszych, najnowocześniejszych środków szerzenia kultury łacińskiej“.

Obradom Kongresu będzie przewodniczył gość rzeszki latynizmu, Stelian Popescu, obecny minister sprawiedliwości w Rumunii, a zarazem naczelny kierownik najpoważniejszego organu prasy rumuńskiej, dziennika „Universul“.

Dancing Bar Miraż

Tel. 3492. Kraków, Grodzka 42. Tel. 3492.
Dziś i codziennie
Produkcje pierwszorzędnych sił artystycznych. —
Pierwszorządna orkiestra Jazzbandowa.
Początek o godzinie 10-jej wieczór.

Masowe rozwiązywanie Rad miejskich.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 30 sierpnia. Ministerstwo spraw wewnętrznych rozwiązało w dniu wczorajszym radę miejską w Kielcach. Wybory przeprowadzi nowy wojewoda kielecki. Funkcje rady miejskiej pełnić będzie tymczasowo magistrat kielecki.

Warszawa, 30 sierpnia (AW). Wczoraj w ministerstwie spraw wewnętrznych zapadła decyzja rozwiązania Rady miejskiej w Kielcach. W bieżącym tygodniu nastąpi jeszcze rozwiązanie rady miejskiej w Zawierciu, Włocławku, Tomaszowie Mazowieckim, Suwałkach, Łomży i Grodnie.

KRONIKA.

Kraków, 30 sierpnia.

Z rządu samolotowego Belgrad-Warszawa.

Z Warszawy donoszą:
Wczoraj odleciało z Warszawy 5 samolotów, uczestniczących w locie okrężnym Białogród — Praga — Kraków — Warszawa i z powrotem. Wyleciały 3 aparaty jugosłowiańskie i 2 polskie. Pierwszy samolot wyleciał o godz. 5.30, a następne w 5-minutowych odstępach. Dwa aparaty czeskie, które przybyły wczoraj, znajdują się w naprawie. Na jednym z nich wyleci prawdopodobnie koło godz. 14 lotnik Kleps. Pułkownik jugosłowiański Jerzy Głiszcz i inż. Dimitrjewicz złożyli imieniem lotników belgradzkich wieniec na grobie Nieznanego Żołnierza.

Zjazd delegatów Związku zaw. pracowników farmacji.

Z Warszawy donoszą:
Dnia 29 b. m. nastąpiło otwarcie zjazdu delegatów Związku zawodowego farmaceutów, pracowników Rzpłej Polskiej. Na zjazd przybyło 25 przedstawicieli 16-tu miast. Po zgajeniu obrad przez prezesa Jankiewicza, przystąpiono do wyboru prezydium, do którego weszli: p. Cellermajer (Lwów), jako przewodniczący i pp.: Aleksandrowicz (Piotrków), Rdzawek (Sosnowiec) i Koprjaniuk (Warszawa), jako asesory.

Następnie odbyły się wybory do komisji mandatowej, odczytanie protokołu poprzedniego zjazdu delegatów i w końcu sprawozdanie zarządu głównego. W sprawozdaniu podkreślono, jako główny sukces ustępującego zarządu, uzyskanie od czynników miarodajnych utworzenie tak zw. kursów prowizorskich dla tych pracowników farmaceutycznych, którzy wskutek wojny, czy innych przeszkód, nie mogli otrzymać słupnia prowizora farmacji. Kurs prowizorski daje im możliwość uzyskania tego stopnia. Dużą również zdobyczą były t. zw. kasy zapomogowe, ubezpieczające pracowników farmaceutycznych na wypadek niezdolności do pracy, ewentualnie ich rodzin na wypadek śmierci żywiciela.

Wiceminister Car w Przemyślu.

Nasz korespondent donosi z Przemyśla 28 b. m.:

W piątek 26 b. m. o godz. 6 min. 30 po południu zjawił się niespodzianie w przemyśkim więzieniu p. wiceminister sprawiedliwości Car i dokonał wizytacji więzienia. P. minister zwiedził tak całe więzienie, jak i szpital więzienny, znajdując wszędzie niezwykle ład i porządek. Wizytacja wypadła ku pełnemu zadowoleniu p. ministra, czego dowodem były słowa uznania, wyrażone pod adresem naczelnika więzienia, p. Koraba.

Śmiertelny wypadek w Tatrach.

(Kap) Z Zakopanego donoszą nam: W dniu onegdajszym zdarzył się w Tatrach po stronie czeskiej śmiertelny wypadek, którego szczegółów nie zostały jeszcze wyjaśnione. Pod Lodowym na t. zw. Koniu znaleziono zwłoki pewnego księdza niewiadomego nazwiska, który widocznie uległ nieszczęśliwemu wypadkowi podczas wchodzenia Koniem na Lodowy. Ksiądz ów spaść musiał ze znacznej wysokości, ponieważ zwłoki jego, prócz bardzo wielkiej ilości obrażeń cielesnych, mają złamaną nogę, rękę i całkowicie rozbitą czaszkę. Jak z inego źródła donoszą, miano stwierdzić, że są to zwłoki księdza Niedzielskiego. Śledztwo nie stwierdziło dotąd, czy chodzi tu o nieszczęśliwy wypadek, czy o morderstwo.

Szkolnictwo polskie w Brazylii.

W Sao Paulo w Brazylii zorganizowana została szkoła polska, do której uczęszcza już

SALETRA CHILIJSKA

- STANIAŁA -

I znajduje się w sprzedaży
w Syndykatatach Rolniczych,
Stowarzyszeniach Rolniczo-
Handlowych oraz w Skła-
dach Nawozów Sztucznych

Z NAŁCZEWSKICH

HELENA KIFŁCZYŃSKA

b. właścicielka dóbr Słino i Kornelówka

Przeżywszy lat 70, po długiej a ciężkiej chorobie, opatrzona św. Sakramentami, zasnęła w Panu dnia 28-go sierpnia 1927 roku w Krakowie.

Wyprowadzenie zwłok z kaplicy na cmentarzu rakowickim na miejsce tymczasowego spoczynku nastąpi we środę dnia 31-go bm. o godz. 4 popoł. na który to smutny obrzęd stroskana rodzina zaprasza Krewnych, Przyjaciół i Znajomych.

NABOZENSTWO ZAŁOBNE

odprawione zostanie w środę dnia 31 b. m. o godzinie 10 rano w kościele O. O. Kapucynów. 988

Osobnych zawiadomień rozsyłać się nie będzie.

około 50 dzieci polskich. Szkoła mieści się w lokalu Towarzystwa Polskiego, które posiada własny swój dom i utrzymywane jest częściowo przez miejscową polonję, częściowo zaś subwencjonowane przez poselstwo Rzeczypospolitej polskiej.

Podkreślić należy, że do szkoły garnie się wiele dzieci Polaków i Litwinów, pochodzących z Litwy kowieńskiej.

W Sao Paulo organizuje się drugie polskie towarzystwo im. Adama Mickiewicza, które ma również zamiar założyć szkołę polską.

Ruch emigracyjny w Polsce.

Według danych tymczasowych Urzędu Emigracyjnego w ciągu miesiąca maja i czerwca br. wyjechało z Polski do krajów europejskich i pozaeuropejskich łącznie 15.068 emigrantów. Emigracja kontynentalna za ten okres czasu wynosi 6.475 osób, z tego do Niemiec wyjechało 4.807 osób, do Francji 779, do Danii 346, do Rumunii 108. Emigracja zamorska wynosi 8.591 osób, z tego do Kanady wyjechało 5.128 osób, do Argentyny 1.655, do Stanów Zjednoczonych A. P. 1.035, do Brazylii 395, do Palestyny 166. W maju i czerwcu br. z krajów europejskich powróciło 1.025 osób, z krajów pozaeuropejskich 801 osób.

Cheć zgody czy podstęp?

AW. donosi z Moskwy:
W związku z ostatnią decyzją władz sowieckich, pozbawiającą znakomitego basu operowego Szalapina tytułu artysty ludowego, Komisarz ludowy oświaty Lunaczarski, złożył pod adresem Szalapina ofertę, stwierdzając, iż jeśli Szalapin przyjechałby do SSSR. i dał tam kilka koncertów, to rząd sowiecki przywróciłby z nim dobre stosunki. Oferta ta była opublikowana na łamach prasy sowieckiej w formie wywiadu.

Kongres Naukowej Organizacji w Rzymie.

Międzynarodowy Kongres Naukowej Organizacji odbędzie się w początkach września b. r. w Rzymie. Wzbudził on wielkie zainteresowanie w społeczeństwie polskiem. Ogółem zgłosiło uczestnictwo pięćdziesiąt parę osób, w tej liczbie 13 kobiet. Delegacja polska przygotowała 11 referatów z dziedziny organizacji przemysłu, administracji i rolnictwa.

Samobójstwo znakomitego chemika.

Telegram z Nowego Jorku donosi:
Prof. Bertram Boltwood z uniwersytetu w Yale popełnił samobójstwo. Boltwood był międzynarodową sławą i wynalazcą pierwiastka Jonium. Boltwoodowi zawdzięcza uniwersytet w Yale utworzenie i znakomite urządzenie chemicznego laboratorium. Powód samobójstwa nieznan.

Wielka burza na wybrzeżach Ameryki.

Z Nowego Jorku donoszą: Szalejąca w niedzielę na wybrzeżach Nowej Fundlandji burza wyrządziła w zbiorach olbrzymie szkody, sięgające 150.000 dolarów. Burza szalała z taką siłą, że zatopiła 41 statków rybackich. 33 osoby utonęły. Istnieje obawa, że zaginęło więcej statków rybackich, znajdujących się na pełnym morzu.

WOJEWODA KRAKOWSKI, L. DAROWSKI, powrócił z urlopu i objął urządowanie.

Z PREZYDIUM MIASTA Wiceprezydenci miasta dr. Schneider powrócił z urlopu i objął urządowanie.

Prezydent miasta Rolle wyjechał w sprawach urzędowych do Warszawy.
POWROT DO KRAKOWA. Pociągi kolejowe przywożą ze wszystkich stron kraju całe tłumy Krakowian plei obojga z letnisk i uzdrowisk. Piękna pogoda sprzyjała tym razem mieszkańcom Krakowa na letniskach. W powrotnej fali przeważa młodzież szkolna, dla której kończą się ferie i niebawem, bo już we czwartek, zacznie się nowy rok

szkolny. Skrzepiona na siłach i zdrowiu, odda się znowu młodzież naszej nauce szkolnej.

WYCIECZKA Z KRAKOWA NA TARGI WSCHODNIE. W terminie od dnia 4 do 15 września b. r. odbędą się we Lwowie tegoroczne Targi Wschodnie. W celu zapewnienia jak najliczniejszego udziału w Targach, organizuje Polski Związek Turystyczny w Krakowie, w porozumieniu z tutejszą Izba handlową i przemysłową, wycieczkę na Targi Wschodnie. W tym celu przyjmuje Polski Związek Turystyczny w Krakowie (ul. Szpitalna 36) zgłoszenia na powyższą wycieczkę. Zależnie od liczby zgłoszeń i poszczególnych życzeń, odnośnie do terminu wyjazdu poczyniłby Pol. Związek ewentualne starania u kompetentnych władz, celem uzyskania specjalnego pociągu i ułatwienia zgłaszającym się co do uzyskania kwatery we Lwowie. Zgłoszenia przyjmuje Polski Związek Turystyczny do dnia 2 września b. r.

PIĘCZDZIESIĄTOLECIE KRAKOWSKIEGO TOWARZYSTWA TECHNICZNEGO. Krakowskie Towarzystwo Techniczne urządza we wrześniu b. r. obchód jubileuszowy swego 50-lecia. Związane z tem uroczystości rozpoczną się w dniu 20 września wieczorem (zebranie zapoznawcze), następnie dnia 21 września przed południem odbędzie się główne zebranie w Krak. Towarzystwie Technicznym, po południu w lokalu Miejskiego Muzeum Przemysłowego otwarcie wystawy jubileuszowej, obejmującej wszystkie działy budownictwa wodnego. Dnia 22 września wycieczki zakończą uroczystości.

SPADEK CEN NA TARGOWICY BYDŁA. W czasie od 20 do 26 b. m. spędzono na targowicy miejskiej 1.864 sztuk zwierząt rzeźnych. Z tego na konsumcję miejscową sprzedano 1.720 sztuk, zamiejscową 75. Nierozsprzedano bydła 34 sztuk, nierogacizny 26. Spęd bydła rogatego i nierogacizny większy, niż w ubiegłym tygodniu. Na targ przewieziono 113 świń rumuńskich. Ceny wszystkich gatunków zwierząt były nieco niższe, w porównaniu z poprzednim targiem.

ZATONIECIE ŁODZI MOTOROWEJ NA WISŁE POD KRAKOWEM. Dzisiejszej nocy zatonała w pobliżu przystani na lewym brzegu Wisły, obok mostu dębickiego, łódź motorowa, należąca do dyrekcji dróg wodnych w Warszawie. Kiedy zauważono tonięcie łodzi, zastosowano wszelkie środki zapobiegawcze, lecz mimo wszelkich wysiłków, nie zdołano jej utrzymać na powierzchni wody.

ZWŁOKI NOWORODKA NAD BRZEGIEM WISŁY. Patrolujący policjant w pobliżu Wawelu natknął się na lewym brzegu Wisły na zwłoki noworodka, które zawinięte były w gazetę. Po przybyciu lekarza obwodowego, zwłoki przewieziono do zakładu medycyny sądowej, za matką zaś policja wdrożyła poszukiwania.

NIESZCZĘŚLIWY WYPADEK. Na stację Podgórze—Płaszów przywieziono pociągiem Stanisława Worytkę, lat 17 liczącego, robotnika, który doznał złamania lewej nogi. Zazwane Pogotowie ratunkowe, po założeniu szyny, przewiozło nieszczęśliwego do szpitala na oddział chirurgiczny.

KRADZIEŻ KONI. W nocy z poniedziałku na wtorek nieznan sprawcy — według doniesienia właściciela — mieli się zakraść do stajni Marcina Chwałki przy ul. Mazowieckiej. Sprawcy wyprawili konie ze stajni i następnie zaprzęgi je do wozu i odiechali w niewiadomym kierunku. Szkada wynosi 1000 zł.

SKUTKI ROZTARGNIECIA. Alojzemu Gębali skradziono na krakowskim dworcu osobowym walizę z garderobą, którą pozostawił przez zapomnienie na jednej z ławek dworcowych.

„WIATRAK” POD „TELEGRAFEM.” W aresztach pod „Telegrafem“ osadzono niejakiego Wojciecha Wiatraka, lat 22 liczącego, pochodzącego z Krakowa, który w Rynku Podgórskim skradł pewnemu wieśniakowi z wozu towary.

WPISY DO WYŻSZEGO STUDIUM HANDLOWEGO W KRAKOWIE NA ROK AKADEMICKI 1927/28 rozpoczynają się we czwartek 1 września b. r. w nowym gmachu W. S. H. przy ul. Sienkiewicza 1. 4 (u wylotu ul. Kamelickiej, naprzeciw wejścia od Parku Krakowskiego).
KSIAŻKI DLA DZIECI INWALIDÓW. Kierownictwo oddziału krakowskiej Legji inwalidów wojsk polskich zawiadamia swoich członków, że na początku bieżącego roku szkolnego będzie udzielano zapomóg na podręczniki szkolne dla dzieci in-

